

عنوان مقاله:

مفهوم شناسی آواهای ترکیبی ریشه «ب، ح، ر» در قرآن (با تکیه بر نظریه نام آوایی ابن جنی در «اشتقاق کبیر»)

محل انتشار:

مجله پژوهش های قرآن و حدیث، دوره 55، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

عبدالهادی فقهی زاده - استاد گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه تهران

فاطمه دست رنج - دانشیار دانشکده علوم انسانی، گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه اراک

خلاصه مقاله:

از جمله مباحث مطرح در نظام آوایی، مسئله دلالت آوا یا دلالت لفظ بر معناست که به دو قسم دلالت ذاتی و دلالت قراردادی قابل تقسیم است. پژوهش حاضر براساس نظریه نام آوایی و اشتقاق کبیر ابن جنی با روش توصیفی-تحلیلی و با مطالعه موردی آواهای «ب ح ر» انجام گرفته و از رهگذر آن مشخص شد که بار آوایی حروف «ب ح ر» به خصوصیات معنایی ساخت های شش گانه این آواها نزدیک است و بیش و کم معانی مورد نظر را القا می کنند. همچنین مشتقات شش گانه این سه حرف، معنای اصلی مشترکی دارند، چنان که هرکدام معنای جدیدی نیز می یابند. این سه آوا با خصوصیات تلفظی و صفاتی که بر آنان حمل می شود، بر معنای گشایش، انبساط، وسعت، کثرت و زیادت بر اثر تکرار، عمق و شدت، در ساخت های شش گانه این ریشه دلالت می کنند. این معانی در کاربردهای قرآنی این واژه ها در آیات قرآن کریم به خوبی قابل ملاحظه است.

کلمات کلیدی:

ابن جنی، قرآن کریم، نظریه اشتقاق کبیر، نظریه نام آوایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1891931>

